

virkelige Indtægt, saa at det altsaa ikke kan sees, hvilken Reduction der er foretaget i denne Indtægt for at naae til Skatteindtægten, til Fastsættelsen af den Skatteevne, hvoraf Skatten beregnes. Det forekommer mig, at det meget forskellige Antal Skatteportioner, der paa denne Maade vilde blive anførte for Personer med ganske den samme Indtægt, vilde tage sig høist forunderligt ud. Naar vi f. Ex. tage 3 Skattehydere, hvoraf A.'s virkelige Skatteindtægt er 6,000 Rd., B.'s 4,000 Rd., C.'s 3,000 Rd., ville disse 3 Skattehydere let af meget gode Grunde kunne komme til at staae saaledes, at baade A., B. og C. kun blive opførte med 3,000 Rd. i Skatteindtægt. Naar der nu i disse Tilfælde blot stod anført i Rigningslisten A.'s Indtægt af 6,000 Rd., B.'s af 4,000 Rd. og C.'s af 3,000 Rd., men der derimod ikke stod Noget om, af hvilken Grund Rigningscommissionen er kommen til det Resultat, at disse Tre skulle svare det samme Beløb i Skat, saa forekommer dette mig at være vildeledende. Men der er derhos en anden Grund, hvorfor jeg troer, at det er overmaade vigtigt, at denne anden Skatteindtægtscolonne, eller Skatteevnecolonne — om jeg maa bruge dette Udtryk — opføres, nemlig fordi der da, hvad der jo er det Allervæsentligste, med Hensyn til Formue- og Leilighedsffatten paa en naturlig Maade vil tilveiebringes en Classification af Skattehyderne. Alle de Skattehydere, hvis Skatteindtægt eller Skatteevne udgjør det samme Beløb, skulle opføres i en Klasse for sig og i den samme Skatteklasse, og de, der staae i samme Skatteklasse, maae nødvendigviis Alle svare det samme Beløb i Skat. Paa det Punkt kan der ikke tilstedes nogen ulige Fordeling af Skattebeløbet; de, hvis Skatteevne er udfunden at være lige, maae svare det samme Skattebeløb. Derimod — og det beder jeg lagt Mærke til — kan det vel være, at den, som har en Skatteevne, der er anslaaet til 3,000 Rd., kan blive anfat til mere end 10 Gange saameget i Skat som den, hvis Skatteevne er anslaaet til 300 Rd., fordi det maaskee ikke ganske uden Tvivl kan paastaaes, at den, der har en Skatteevne af 3,000 Rd., i Virkeligheden har en mere end 10 Gange saa stor Evne til at

af 300 Rd. Dette Spørgsmaal maa overlades til Vedtægten, selvfølgelig under Indenrigsministerens Control, thi jeg seer naturligviis meget godt, at der igjennem denne Skala kan begaaes de største Uretfærdigheder; naar den derimod anvendes med Villighed og med nogen Moderation, saa troer jeg ikke, at det er aldeles forkasteligt at anvende den. Men jeg fastholder altsaa blot dette, at de Skattehydere, hvis Skatteevne eller Skatteindtægt er anfat til det samme Beløb, maa staae i samme Klasse, og at alle de, der staae i samme Klasse, maae svare det samme Beløb. Naar man nu forlanger, at denne Colonne, som saaledes indeholder Skatteindtægten, maa sættes ved Siden af den Colonne, som angiver den virkelige Indtægt, saa indvendes det derimod, at den er overflødig, thi dens Virksomhed viser sig, og den kan ligesom udfindes gjennem de forskellige Skatteportionsbeløb; men netop i det Tilfælde, at man tillige har anvendt et stigende Skatteforhold paa de stigende Skatteindtægter, vil det sees, at den ikke er overflødig. Der vil dernæst maaskee kunne gøres den Indvending, at man paa den Maade vil komme over til en Indtægtsstat i Communen istedetfor en Formue- og Leilighedsstat, hvilket Communen meget lidet ønsker; men heller ikke denne Indvending forekommer mig at være grundet. Jeg kan i det Hele ikke erkjende, at vi have nogen egentlig Indkomststat her i Landet; Alt det, hvad vi kalde Indkomststat, er mere eller mindre en Formue- og Leilighedsstat. Der er jo imidlertid den Forskjel imellem Formue- og Leilighedsffatten og den Skat, som vi kalde Indtægtsstat, at med Hensyn til den Sidste er der visse lovbestemte Fradrag, der maae stee i den virkelige Indtægt, for derved at naae til Skatteindtægten, imedens det med Hensyn til Formue- og Leilighedsffatten er fuldkomment overladt til Rigningscommissionens Skjøn at bestemme, hvad der paa Grund af de oeconomiske Forhold, paa Grund af den huuslige Stilling og kort sagt i alle Leilighedsmomenter, bør komme til Fradrag i den virkelige Indtægt, for at naae til Skatteevnen. Jeg vilde derfor meget sætte Priis paa, at den Redactionsforandring, som Udvalget her har foreslaaet, maatte vinde det høie Things Bisfal,